



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovvej v právnej veci navrhovateľa: **X. s.r.o.**, P. Žilina, IČO: X. zastúpený advokátkou Mgr. G. H. M. Bratislava, proti odporcovi: **S. a.s. Bratislava**, V. IČO: X. zastúpený advokátkou JUDr. E. C. S. Bratislava, **o zaplatenie 830 653,--Sk s prísl.**, na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. mája 2005 č. k. 34 Cb 106/01-164, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. mája 2005 č. k.34 Cb 106/01-164 **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 883,42 eur (26 613,91 Sk) do 3 dní na účet právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh zo dňa 30.06.2000 a zaviazal žalobcu zaplatiť právnej zástupkyňi žalovaného náklady právneho zastúpenia v sume 85 837,--Sk a náklady súdneho poplatku za podanie odporu vo výške 33 224,--Sk do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalobca proti žalovanému návrhom zo dňa 30.06.2000 a doplneným návrhom zo dňa 27.04.2005 uplatnil nárok na zaplatenie 830 653,--Sk s príslušenstvom, ktorý skutkovo

vymedzil ako nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi v období mesiacov júl až október 1998 v dôsledku zneužívania dominantného postavenia žalovaným podľa § 7 ods. 5 písm. c/ zák. č. 188/1994 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže, t.j. v dôsledku diskriminácie žalobcu žalovaným. Škoda žalobcovi mala vzniknúť nákupom motorovej nafty od iných dodávateľov za vyššie ceny v porovnaní s cenami, za ktoré žalovaný predával motorovú naftu vo svojom výrobnom závode vo V. pri dodávkach motorovej nafty v železničných cisternách. Žalovaný neumožnil žalobcovi odoberať motorovú naftu v železničných cisternách z výrobného závodu V. hoci iným vybraným odberateľom motorovú naftu v železničných cisternách umožnil a uzavrel s vybranými klientmi kúpne zmluvy na dodávku motorovej nafty. Diskrimináciou žalobcu porušil žalovaný mimozmluvné právne povinnosti ustanovené zákonom č. 513/1991 Zb. a to právnou povinnosť dbať na právne záväzné pravidlá hospodárskej súťaže a zákaz zneužívať účasť na hospodárskej súťaži a zákaz nekalej súťaže, pričom rozpis skutočnej škody žalobca rozviedol v doplnenom návrhu zo dňa 27.04.2005, ktorú doložil faktúrami.

Žalovaný v konaní namietol neexistenciu právneho základu uplatňovaného nároku, keď zákon o hospodárskej súťaži je právnou normou verejného práva a rušiteľovi vzniká verejnoprávna konkrétna správna zodpovednosť. Ďalej namietol, že žalobca v konaní nepreukázal povinnosť žalovaného uzavrieť kúpne zmluvy na dodávku motorovej nafty so žalobcom, chýba v konaní tvrdenie skutočnosti, že sa žalovaný dopustil protiprávneho úkonu tým, že odmietol uzavrieť, či obnoviť kúpne zmluvy so žalobcom, neexistuje kauzálny nexus medzi protiprávnym úkonom a uplatňovanou náhradou škody a namietol aj výšku uplatnenej škody, pričom faktúry nepovažuje za právne relevantný doklad. Mal za to, že pre naplnenie generálnej klauzuly nekalosúťažného konania je nevyhnutné, aby medzi žalobcom a žalovaným existoval súťažný vzťah a medzi účastníkmi neexistuje záväzkový vzťah. K uplatnenému úroku z omeškania uviedol, že žalobca nepožiadaval žalovaného o zaplatenie žalovanej čiastky, má za to, že žiadne úroky z omeškania neplynú. Návrh žalobcu navrhol zamietnuť.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že žalobca nepreukázal právny základ jeho hmotnoprávneho nároku na náhradu škody. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že žalovaný bol povinný na základe platnej zmluvy v rozhodnom období uzavrieť predmetné zmluvy, čo by mohlo zakladať nárok na náhradu škody. Súd zistil, že neexistuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a uplatňovanou náhradou škody a skonštatoval, že žalovaný sa nedopustil nekalosúťažného konania.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania a to právneho zastúpenia vo výške 85 837,--Sk a náhradu súdneho poplatku za odpor v sume 33 224,--Sk.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu vyhovieť v celom rozsahu. V odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej uviedol, že diskriminácie žalobcu sa žalovaný dopustil tým, že nepretržite v období od júla 1996 až do apríla 1999 odmietal so žalobcom uzavrieť zmluvy na dodávku motorovej nafty v železničných cisternách z výrobného závodu vo V., pričom s inými vybranými odberateľmi žalovaný kúpne zmluvy na dodávku nafty uzavrel a odber im umožnil v železničných cisternách. Žalovaný mal na trhu dominantné postavenie a cena motorovej nafty pri dodávkach v železničných cisternách bola v tomto období najnižšia. Žalobca uvádza, že jeho diskrimináciou porušil žalovaný mimozmluvné právne povinnosti a to právnu povinnosť dbať na právne záväzné pravidlá hospodárskej súťaže a právnu povinnosť, resp. zákaz zneužívať účasť na hospodárskej súťaži a tiež právnu povinnosť resp. zákaz nekalej súťaže. Preto zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi diskrimináciou sa riadi úpravou zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Žalobca mal za to, že rozhodnutím protimonopolného úradu SR zo dňa 11. januára 2001 je vyriešená právna otázka protiprávneho konania žalovaného ako jedného z predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu a to porušenie právnej povinnosti žalovaným. Nakoniec namietol aj výšku náhrady trov konania, keď žalovanému bola priznaná náhrada trov duplicitne za poskytnutie právneho úkonu dňa 22.03.2003 a 24.01.2005, ktorý nebol poskytnutý účelne na bránenie práva žalovaného.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Žalobca nepreukázal ani jeden zo zákonných hmotnoprávnych postulátov na uplatnenie náhrady škody. Zákon č. 188/1994 Zb. nepriznáva spotrebiteľom resp. právnickým osobám právo na náhradu škody vzniknutej z nedovoleného obmedzovania hospodárskej súťaže tak, ako to priznáva v súčasnosti § 42 zákona č. 136/2001 Z.z. a to iba obmedzenej kategórii subjektov, ktorými sú spotrebitelia resp. právnické osoby oprávnené obhajovať záujmy spotrebiteľov. Tieto nároky sa posudzujú podľa O. z. a nie podľa Obchodného zákonníka. Ďalej namietol faktúru ako relevantný doklad na určenie výšky

škody a námietku ohľadne uplatnenia náhrady trov konania žalovaný považuje za bezdôvodnú.

Odvolačný súd rozsudkom 2 Obo 282/2005 zo dňa 13. decembra 2006 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť, aby zaplatil žalobcovi 830 653,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 01.11.1998 do zaplataenia, ako aj trovy konania v sume 142 196,50 Sk. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na znenie ustanovenia § 44 ods. 1, § 53, § 54 ods. 1 a § 757 Obchodného zákonníka s tým, že všeobecné vymedzenie nekalej súťaže v citovanom ustanovení § 44 ods. 1 Obch. zák. obsahuje naplnenie podmienky konania v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Účastníci sú právnické osoby zaoberajúce sa podnikateľskou činnosťou, v predmete činnosti okrem inej nákup a predaj motorovej nafty za účelom dosahovania zisku, preto obidvaja účastníci sú súťažiteľmi v zmysle ust. § 41 Obch. zák. a ich konanie je konanie v hospodárskej súťaži. Z rozhodnutia protimonopolného úradu zo dňa 11.01.2001 nepochybne vyplýva, že konanie žalovaného, spočívajúce v uplatňovaní rozdielnych podmienok na relevantnom trhu dodávok motorovej nafty od výrobcu k veľkoobchodníkom s motorovou naftou formou určenia odberného miesta obchodným závozom v H. namiesto výrobného závodu žalovaného S. a. s. V. Bratislava, s tým súvisiacich rozdielnych cenových a platobných podmienok, došlo k znevýhodneniu podnikateľa X., spol. s r.o., Žilina, voči jednotlivým podnikateľom podnikajúcim na zhodnom trhu. Podnikateľ žalobca na základe opatrení žalovaného nemal možnosť odoberať motorovú naftu zo závodu V. ktorú predtým odoberal v železničných cisternách, ale bol nútený odoberať motorovú naftu v automobilových cisternách zo závodu v H. v dôsledku čoho bola konečná kúpna cena motorovej nafty pre žalobcu vyššia oproti cene motorovej nafty dodávanej závozom vo V., za ktorú odoberali iní konkurenti. Ďalšia nepriaznivá skutočnosť aj podľa rozhodnutia protimonopolného úradu bola okolnosť, že žalobca musel platiť zálohovo, oproti ostatným veľkoobdobrateľom a nebola zabezpečená pravidelnosť a plynulosť dodávky takto dodávanej motorovej nafty. Protimonopolný úrad teda konštatoval, že uplatňovaním rozdielnych podmienok dodávok motorovej nafty od výrobcu k veľkoobchodníkom došlo k diskriminácii žalobcu voči svojim konkurentom pôsobiacim na zhodnom trhu. Podľa názoru odvolacieho súdu sa žalovaný dopustil protiprávneho konania, ako jedného z predpokladov zodpovednosti za škodu v zmysle citovaného ustanovenia § 757 Obch. zák., ktoré malo za následok vznik škody. pokiaľ ide o výšku škody, táto je preukázaná žalobcom priloženými faktúrami, ktorými bola účtovaná cena motorovej nafty odobratej iným spôsobom, ako pôvodne zo

železničných cisterien v závode vo V.. Spochybnený prepočet kilogram – liter, použitý pri motorovej naftě v závislosti od mernej hustoty, je podľa protimonopolného úradu v tejto oblasti obvyklý a použitý aj v cenovej ponuke závodu vo V.. Diskriminácia v hospodárskej súťaži znamená uplatňovanie rozdielnych obchodných podmienok voči súťažiteľom pri plnení rovnakého druhu, ktorými niektorí súťažitelia sú znevýhodnení bez toho, aby pre rozdielny postup bol dôvod. Diskriminácia patrí medzi skutkové podstaty narušovania hospodárskej súťaže a je postihovaná v rámci generálnej klauzuly nekalej súťaže. Odvolací súd neuznal námietku žalovaného, že spotrebitelia, resp. právnické osoby, ktorých práva boli porušené nedovoleným obmedzovaním súťaže, si môžu právo na náhradu škody uplatniť výlučne podľa Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka, ktorý v ustanovení § 373 a nasl. predovšetkým upravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinnosti vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Namietal nesprávne právne posúdenie a nesprávnu aplikáciu ustanovenia o nekalej súťaži v celom rozsahu podľa § 44 ods. 1 Obch. zák. Je toho názoru, že je neprípustné právne kvalifikovať porušenie povinností ustanovených v zákone o ochrane hospodárskej súťaže za súčasné porušenie povinnosti zákazu nekalej súťaže podľa § 44 Obch. zák. V prejednávanej veci navrhovateľ s odporcom nikdy nebol v súťažnom vzťahu, preto konanie odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi nemôže byť kvalifikované podľa § 44 Obch. zák. O konanie napĺňajúce znaky nekalej súťaže podľa § 44 ods. 1 pôjde aj v prípade porušenia noriem verejného práva, alebo súkromného práva za predpokladu, že dôsledkom takéhoto porušenia je získanie neodôvodnenej súťažnej výhody a tým aj možnosti spôsobiť ujmu pre iných súťažiteľov, alebo spotrebiteľov. Medzi účastníkmi konania v rozhodnom období takýto vzťah neexistoval a zo strany odporcu nedošlo k naplneniu generálnej skutkovej podstaty nekalej súťaže podľa § 44 Obch. zák. Pre naplnenie generálnej klauzuly nekalosúťažného konania v zmysle § 44 Obch. zák. je nevyhnutné, aby medzi navrhovateľom a odporcom existoval súťažný vzťah. Navrhovateľ, ktorý bol, resp. je odberateľom pohonných hmôt od odporcu, nie je možné považovať za súťažiteľa v zmysle § 44 ods. 1, nakoľko medzi navrhovateľom a odporcom existuje záväzkový vzťah, ktorý je potrebné odlišovať od súťažnoprávneho konania. Navrhovateľ a odporca neboli v súťažnom vzťahu a nikdy neexistoval medzi nimi právny horizontálny vzťah. Tým, že na základe obchodného rozhodnutia vedenia odporcu odporučil odporca navrhovateľovi svoje iné obchodné miesto a následne s ním neuzavrel nové kúpne zmluvy na odber motorovej nafty za rovnakých podmienok, ako mal navrhovateľ dohodnuté

s odporcom v predchádzajúcom období, odporca voči navrhovateľovi neporušil žiaden záväzok vyplývajúci z právneho vzťahu. Odporca zastáva názor, že odvolací súd nesprávne právne posúdil predmetnú vec a na základe nesprávneho posúdenia veci dospel aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nakoľko ustanovenie § 53 Obch. zák. priznáva nárok na náhradu škody iba v prípade dokázanej nekalej súťaže, ktorou v žiadnom prípade nie je zneužitie dominantného postavenia podnikateľa na relevantnom trhu podľa zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Nie je možné právne kvalifikovať porušenie povinností ustanovených v zákone o ochrane hospodárskej súťaže za súčasné porušenie povinnosti zákazu nekalej súťaže podľa § 44 Obch. zák. Nesúhlasí tiež s názorom odvolacieho súdu, ktorý právne preukazuje existenciu protiprávneho úkonu v porušení právnej povinnosti v zmysle ustanovení §§ 44, 53, 373, 757 Obch. zák., kde súd porušenie právnej povinnosti deklaruje konštatovaním Protimonopolného úradu Slovenskej republiky vo výrokovej časti právoplatného rozhodnutia, podľa ktorého práve v intenciách tohto zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa odporca dopustil konania majúceho povahu zneužitia dominantného postavenia na relevantnom trhu a nie v intenciách Obchodného zákonníka. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže je právnou normou verejného práva. Z titulu jeho verejnoprávnej povahy potom rušiteľovi vzniká verejnoprávna, konkrétne právna zodpovednosť. Nezakladá súkromnoprávny nárok podnikateľa voči rušiteľovi zákona. V tejto súvislosti potom odporca konštatuje, že nárok navrhovateľa v prípade, ak by pre jeho posúdenie mali byť rozhodné ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne ako navrhovateľ uvádza v § 415, je už premlčaný. Vzniesol preto námietku premlčania. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dovolací súd rozsudkom 1 Obdo V 19/2007 zo dňa 20. februára 2007 rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 2 Obo 282/2005 zo dňa 13. decembra 2006 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na náhradu škody, ktorá bola v priebehu konania ním kvalifikovaná ako náhrada škody spôsobená nekalosúťažným konaním žalovaného. Ustanovenie § 53 a nasledujúce upravuje právne prostriedky ochrany proti nekalej súťaži pre osoby, ktorých práva boli nekalou súťažou porušené alebo ohrozené. Ide teda o procesné nároky poškodených, ktorými sa realizuje ich právo na ochranu proti nekalej súťaži. Musí však ísť o nekalosúťažné konanie tak, ako je vymedzené v ustanovení § 44 ods. 1 Obch. zák., upravujúce všeobecnú skutkovú podstatu nekalosúťažného konania, označovanú tiež ako generálna klauzula, ktorej pojmovými znakmi je konanie v hospodárskej súťaži,

konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a konanie, ktoré je spôsobilé privodiť iným súťažiteľom ujmu. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. V predmetnom prípade tieto podmienky splnené nie sú. Obchodný zákonník v § 41 vymedzuje pojem „súťažiteľ“ ako fyzickú i právnickú osobu, ktorá sa zúčastňuje hospodárskej súťaže s tým, že má právo slobodne rozvíjať svoju súťažnú činnosť v záujme dosiahnutia hospodárskeho prospechu. Ukladá im povinnosť dbať na právne záväzné pravidlá hospodárskej súťaže a nesmú účasť na súťaži zneužívať. V konaní bolo zistené, že žalovaný nedovoleným spôsobom obmedzil hospodársku súťaž, čo však bolo konštatované v rámci správneho konania príslušnými orgánmi. Tým však nie sú automaticky naplnené aj skutkové znaky nekalosúťažného konania. Pre naplnenie podmienok, ktoré vyžaduje generálna klauzula, je nevyhnutné, aby medzi rôznymi súťažiteľmi bol aj vzájomný súťažný vzťah. Tento vzťah môže byť vymedzený okrem iného aj vecne, keď súťažitelia dodávajú na trh zhodné, porovnateľné, alebo svojou funkciou vzájomne zastupiteľné výrobky. Rozhodné z tohto hľadiska je, aby s nimi ostatní účastníci počítali ako s alternatívou, v danom prípade o takúto situáciu nejde. Účastníci tohto sporu nie sú vo vzájomnom súťažnom vzťahu. Žalobca má v predmete svojej činnosti okrem iného predaj pohonných hmôt, pričom žalovaný okrem iného v rámci predmetu svojej činnosti vyrába výrobky z ropy a ich chemického spracovania – pohonné látky, mazivá a pod. Žalovaný na rozdiel od žalobcu nenakupuje pohonné hmoty za účelom ich ďalšieho predaja, ale je výrobcom týchto výrobkov. Postavenie účastníkov tohto konania je na relevantnom trhu rozdielne a keďže z tohto pohľadu nie je medzi nimi vzájomný súťažný vzťah, chýba jeden z predpokladov na vymedzenie nekalosúťažného konania. Keďže práva žalobcu neboli porušené nekalou súťažou, neprichádzajú do úvahy ani právne prostriedky ochrany proti nekalej súťaži, teda v konkrétnom prípade právo na náhradu škody spôsobenej z tohto titulu. Dovolací súd bol toho názoru, že odvolací súd neposúdil vec právne správne, ak právo žalobcovi priznal z tohto titulu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolacím súdom, prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 44 ods. 1 Obchod. zák. nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje.

Podľa ust. § 53 Obchod. zák. osoby, ktorých práva boli nekalou súťažou porušené, môžu sa proti rušiteľovi domáhať, aby odstránil závažný stav. Ďalej môžu požadovať primerané zadosťučinenie, ktoré sa môže poskytnúť v peniazoch, náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia.

Všeobecné vymedzenie nekalej súťaže v citovanom ustanovení § 44 ods. 1 Obchod. zák. obsahuje naplnenie podmienky konania v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Účastníci sú právnické osoby zaoberajúce sa podnikateľskou činnosťou v predmete činnosti, okrem inej, nákup a predaj motorovej nafty za účelom dosahovania zisku, preto obidvaja účastníci sú súťažiteľmi v zmysle ust. § 41 Obchod. zák. a ich konanie je konanie v hospodárskej súťaži. Dovolací súd v odôvodnení rozhodnutia, ktorým zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie vyslovil názor, že podmienky skutkovej podstaty nekalosúťažného konania, vymedzené v ustanovení § 44 ods. 1 Obchod. zák., označované tiež ako generálna klauzula, ktorej pojmovými znakmi je konanie v hospodárskej súťaži, konanie ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a konanie, ktoré je spôsobilé privodiť iným súťažiteľom ujmu v predmetnom prípade splnené nie sú. A ďalej uviedol, že v konaní bolo zistené, že žalovaný nedovoleným spôsobom obmedzil hospodársku súťaž, čo však bolo konštatované v rámci správneho konania príslušnými orgánmi. Tým však nie sú automaticky naplnené aj skutkové znaky nekalosúťažného konania. Pre naplnenie podmienok, ktoré vyžaduje generálna klauzula, je nevyhnutné, aby medzi rôznymi súťažiteľmi bol aj vzájomný súťažný vzťah. Tento vzťah môže byť vymedzený okrem iného aj vecne, keď súťažitelia dodávajú na trh zhodné, porovnateľné, alebo svojou funkciou vzájomne zastupiteľné výrobky. Rozhodné z tohto hľadiska je, aby s nimi ostatní účastníci počítali ako s alternatívou. V danom prípade o takúto situáciu nejde. Účastníci tohto sporu nie sú vo vzájomnom súťažnom vzťahu. Žalobca má v predmete svojej činnosti okrem iného predaj pohonných hmôt, pričom žalovaný okrem iného v rámci predmetu svojej činnosti vyrába výrobky z ropy a ich chemického spracovania – pohonné látky, mazivá a pod. Žalovaný na rozdiel od žalobcu nenakupuje pohonné hmoty za účelom ich ďalšieho predaja, ale je výrobcom týchto výrobkov. Postavenie účastníkov tohto konania je na relevantnom trhu rozdielne a keďže z tohto pohľadu nie je medzi nimi vzájomný súťažný vzťah, chýba jeden z predpokladov na vymedzenie nekalosúťažného konania. Keďže práva žalobcu neboli porušené nekalou súťažou, neprichádzajú do úvahy ani právne prostriedky ochrany proti nekalej súťaži, teda v konkrétnom prípade právo na náhradu škody spôsobenej z tohto titulu. Odvolací súd je

vysloveným názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 226 O.s.p.). Skutkové okolnosti a skutkové zistenia neboli odvolaním a dovolaním napadnuté a tieto boli na vyslovenie záväzného právneho názoru dostatočne zistené a odôvodnené, preto potreba ďalšieho dokazovania alebo opätovného dokazovania na zistenie skutkového stavu nie je potrebná a odvolací súd poukazuje na právny záver dovolacieho súdu, ktorého sa pridrižiava a je ním viazaný.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že na rozhodnutie vo veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie a odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto v zmysle ust. § 219 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Podľa ust. § 142 ods. 1 prvá veta O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom a dovolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania za 2 úkony právnej pomoci uplatnené žalovaným na odvolacom pojednávaní dňa 13.12.2006 (vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané dňa 05.08.2005, účasť na odvolacom pojednávaní dňa 13.12.2006) po 13 150,--Sk (2 x 436.50 = 873,--eur), 1 x 150,--Sk (4,98 eur), 1 x 164,--Sk (5,44 eur), spolu náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania 883,42 eur (26.613,91 Sk) v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. a § 151 O.s.p. Iné trovy v konaní úspešný žalovaný neuplatnil. Náhrada trov prvostupňového konania bola žalovanému priznaná rozhodnutím prvostupňového súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. januára 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.